

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 19. februar 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Eva Katrine Barnholdt
Sagsnr.: 2019-0037-0058
Dok.: 1007928

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 12 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) (L 139), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. februar 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mads Fuglede (V).

Søren Pape Poulsen

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 12 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) (L 139):

”Hvordan forholder ministeren sig til den kritik som professor i strafferet, Lasse Lund Madsen, fremsætter af lovforslaget i en kronik i Politiken den 24. januar 2019: ”Det er en dårlig idé at gøre dysfunktionelle parrelationer til en politisag. Så er #metoo-kulturen gået for vidt”?”

Svar:

I kronikken ”Det er en dårlig idé at gøre dysfunktionelle parrelationer til en politisag” rejser professor i strafferet Lasse Lund Madsen kritik af den foreslåede kriminalisering af psykisk vold, som efter hans opfattelse er udtryk for en overdreven forestilling om, hvad straffesystemet kan løse.

Lad mig slå fast, at det er en retspolitisk beslutning, hvilken adfærd man som samfund ønsker at kriminalisere.

Med kriminaliseringen af psykisk vold ønsker regeringen at sende et klart signal om, at psykisk vold er uacceptabelt, og at psykisk vold er lige så alvorligt som fysisk vold. Og jeg vil gerne slå fast, at det, vi kriminaliserer med lovforslaget, ikke er ”dysfunktionelle parrelationer”, men alvorlige krænkelse af en persons personlige frihed og psykiske integritet, som vi som samfund ikke vil acceptere.

Lovforslaget er blevet til på baggrund af næsten et års forarbejde sammen med en lang række aktører, der har indsigt i det samfundsproblem, psykisk vold udgør.

Det er et samarbejde, som jeg er stolt over, og derfor er jeg også rigtig glad for, at lovforslaget er blevet positivt modtaget af bl.a. de organisationer, som dagligt er i kontakt med ofre for psykisk vold, og af en række ofre for psykisk vold, som jeg selv har mødt, eller som har stået frem i medierne med deres historier.

Jeg er derfor ikke i tvivl om, at lovforslaget om psykisk vold er både rigtigt og nødvendigt.

Når det er sagt, så er jeg i øvrigt enig med kronikøren i, at indsatsen mod psykisk vold ikke løses alene gennem en kriminalisering. Derfor er der bl.a.

også afsat 65 mio. kr. til en række initiativer i en kommende handlingsplan, som bl.a. skal støtte mænd og kvinder udsat for psykisk og fysisk vold.

Derudover kan jeg oplyse, at der vil blive iværksat en række tiltag i politiet og anklagemyndigheden som følge af kriminaliseringen af psykisk vold.

For så vidt angår det anførte om, at den foreslåede bestemmelse ikke er tilstrækkeligt klar, kan jeg oplyse, at Justitsministeriet i lyset af bemærkningerne i en række høringssvar har foretaget visse justeringer i den foreslåede bestemmelses ordlyd. Ministeriet har endvidere præciseret og udbygget bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse, herunder ved at komme med flere konkrete eksempler på handlinger og undladelser, der kan være led i en samlet adfærd, der udgør psykisk vold. Justeringerne er foretaget for at sikre, at bestemmelsen er så klar og præcis som mulig.

Derudover er jeg selvfølgelig altid parat til at tage en dialog med de eksperter, der måtte have både ris og ros til forslaget.